

Základní škola v Habartově

Školní časopis

První číslo/ročník šestý
Prosinec 2008

Na počítači vytvořila: Denisa Čermáková z 9. A

Představujeme se

Naše cesta

Tak je to tady! Náš poslední rok na této škole již nastal, což pro nás znamená řadu důležitých rozhodnutí, porad s rodiči, vyplňování přihlášek, vybírání společných triček a spoustu dalších starostí, které nelze řešit jen pouhým mávnutím ruky. Někdo z nás se už nemůže dočkat, až bude dělat talentové zkoušky nebo až dostane dopis o přijetí na školu, ale jiní (pravděpodobně většina) mají z tohoto roku obavy a přejde jim mráz po zádech pokaždé, když přemýšlejí o své nejisté budoucnosti. A proto pojďme na chvíli hodit všechny starosti za hlavu a zabloudit ve svých ukrytých vzpomínkách ke svým začátkům, které odstartovaly naši devítiletou školní docházku..

Jak už to bývá, někteří z nás se do školy příliš netěšili. Pomyšlení na to, že budou muset sedět celé dopoledne na tvrdé židli a navíc k tomu bez svého oblíbeného autíčka či panenky bylo přímo úděsné. A ještě k tomu psát po návratu domů úkoly? Tak to je něco šíleného. Jiní zase rádi vyhodili poškrábané autíčko a pannu bez vlasů, protože jimi nahradili novou školní tašku, ve které pak nosili svůj notýsek, kde byly zaznamenány výsledky jejich celodenního snažení.

První den (všichni trošičku vyděšení) jsme se společně s rodiči vydali vstříc novým zážitkům a tím odstartovali i novou fázi našeho života. Po příchodu do třídy, která byla umístěná v přízemí a na svých dveřích měla připevněnou tabulku, kde stálo „I.B“, jsme si každý našel své místo, kde jsme se po celý rok měli učit psaní, čtení, počítání a získávat další znalosti. Po vřelém uvítání naší nové paní učitelky Evy Pilzové, která byla tak hodná, že nám rozdala dárečky, nás strach okamžitě opustil.

Celé tři roky jsme měli tuto skvělou učitelku, která nám dala to nejzákladnější vzdělání, bez něhož bychom se v tomto světě asi jen těžko obešli. Byla nám velikou oporou, a proto nás velice zasáhlo, když v následujícím ročníku nahradila její funkci naší třídní učitelky jiná kantorka. Novou paní učitelku jsme nechtěli, ale co se dalo dělat, museli jsme se s tím smířit a doufat, že nová paní učitelka bude příjemná jako ta dosavadní. Po poznání paní učitelky Pánkové obavy opět vyprchaly. S novou paní učitelkou jsme si vyráběli naši první knížku, jejímiž autory jsme byli autoři jen my a nikdo nám do toho nemluvil. Po nějaké době naše paní učitelka musela odejít kvůli zdravotním potížím a my jsme dostali opět nové třídní. Netušíme, jestli to byla

paní učitelka Mňuková nebo paní učitelka Klárnerová. Ze začátku nám nepadly příliš do oka, ale nakonec jsme se s tím přece jen smířili.

První stupeň byla procházka růžovým sadem, někdy nepokoje, ale zvládlo se to. Za to druhý stupeň, tak optimistický nebyl. Těžší učivo, na každý předmět jiný učitel, dalo by se to přirovnat k méně ohřátému peklíčku. Na druhém stupni jsme měli tu čest mít za třídní učitelku vynikající znalkyni cizích jazyků, přísnou, ale svým způsobem přítelkyni, paní Zuzanu Šuldovou, kterou jsme měli moooooooooooooo rádi. Ta nás připravovala a neustále opakovala větu, která se říká velice často v deváté třídě a zní: „Začněte na sobě už pracovat, teď vám záleží na známkách!“ Tato věta nám lezla na obtíž, vůbec jsme netušili, jak důležitou roli v našem životě hraje. I po náhlém odchodu paní učitelky Šuldové, která musela své místo kvůli svému zdravotnímu stavu opustit, nám tato věta nepřestala narážet do ušních bubínků. Teď nám tuto větu neustále opakuje nejen naše nová třídní Mgr. Jitka Polívková, která nás dostala pod svá ochranná křídla v druhém pololetí osmé třídy, ale i ostatní učitelé, kteří nás vyučují.

Pojďme ale opustit své vzpomínky a vrátit se do tvrdé reality. Nemůžeme se stále upínat na minulost, ale musíme se vydat vstříc budoucnosti, kterou jsme si již svými prvními krůčky tak trochu předurčili. Tento rok je náš závěrečný a jenom my se rozhodujeme, jak jej zakončíme a jakou cestu si vybereme. Doufáme, že i ostatní si vyberou správnou cestu jako my a pokusí se tento poslední rok pilně studovat. Přejeme hodně štěstí!!!

Napsaly: Jouzová a Laturová z IX.B

9. A

Jako každý rok tu máme školní časopis a s ním i popis naší třídy. Tentokrát už naposledy.

Do 1. třídy jsme nastoupily o hodně menší než jsme teď. Postupem času jsme vyrostli jak fyzicky tak rozumově (někteří). V 5. třídě nás rozdělili do 3 tříd, čímž jsme ztratili, ale i získali nové kamarády.

Do 6. třídy jsme se vrátili zpět do horní školy a naše třída se zase spojila. Jak roky plynuly, tak jsme to dotáhli až do devítky. Za těch 9 let se toho spoustu přihodilo. Prožili jsme hodně dobrých, ale i těch horších chvil, do kterých patřily hádky ve třídě, ale i hádky s učiteli. Naši třídou prošlo mnoho učitelů. Rozhodně z našeho pohledu nebyli špatní a většině našich spolužáků se bude po nich stýskat (někomu více, někomu méně). Když se řekne 9.A, některým učitelům se v hlavě vybaví děs a hrůza při hodině. Naše třída se někdy neshodne na stejném názoru, ale vždy se odsouhlasí to, co je pro třídu nejlepší. Jsme taková, jací jsme, naše třída se nám líbí a změna by nám neprospěla. Díky svým názorům jsme někdy drzí, ale snažíme si jen prosadit svůj názor.

Napsali: Dan a Adam z IX.A

Co čeká 9.A od budoucnosti

V naší třídě jsme dělali výzkum, co naši spolužáci čekají od budoucnosti.
A tady jsou jejich odpovědi:

Adam Audy - šťastnou rodinu, rodinný dům, peníze,
Petr Čáslava - šťastnou rodinu,
Denisa Čermáková – neví,
Marie Demeterová - mít dobré zaměstnání, šťastnou rodinu,
René Dragoun - vhodné povolání, peníze, šťastnou rodinu,
Renata Dudyová - mít vlastní kadeřnický salon,
Barbora Dvořáková - dobré studium, hodně dětí,
Nikol Hájková - šťastný život, dobré povolání,
Michaela Jiranová - mít hodně peněz, dobré povolání, šťastný život,
Zdeňka Kastlová – neví,
Jaroslav Kindl - mít dobré povolání,
Karel Ladič - mít hodně peněz, hodně žen,
Kateřina Ladičová - být bohatá, dobré zaměstnání,
Helena Margetová - mít dobré zaměstnání, hodně peněz,
Marek Michalíček - navrhnout svoji značku pro textil,
Ladislav Popovič - mít sexy tělo,
Daniel Rozmahel - změny v životě, partnerský život, hodně peněz,
Jaroslav Sommer - být bohatý,
Eva Šafránková - mít dobrou práci,
Kristýna Valová - mít dobrý život,
Zuzana Vondrová - mít hodného chlapa, dobré zaměstnání,
Kateřina Závorková - dobrou práci, šťastnou rodinu.

Co myslíte, splní se nám to?!

Napsali: Jiranová a Dragoun :) z 9.

A

Naše třída IX. A

Chceme vám představit své spolužáky.

Adam Audy (Ady) - jeho koníčkem jsou počítače, když jde o třídní bitky je vždycky u toho, o hodinách taky není nejtíšší, prostě náš Adam.

Petr Čáslava („Bramboráček“) - říká, že rád jezdí na čtyřkolkách, ve třídě je tichý a nekolektivní, jen málokdy se zapojí do třídních akcí.

Denisa Čermáková (Čermi) - má ráda koně, jízdu na skateboardu.

Marie Demeterová (Maruška) - reprezentuje naši třídu v Německém jazyce, velmi chytrá, usměvavá hodná holka.

René Dragoun (Rendík) - kamarádský, rád laškuje s holkama ve třídě, když chce je i chytrý.

Renata Dudyová (Dudlík) - ráda kreslí, tichá, když se projevuje i srandovní.

Barbora Dvořáková (Bíbr) - velmi chytrá, hodná, její koníček je junák.

Nikol Hájková (Niky) - chytrá, usměvavá, často se zapojuje do školních soutěží.

Lukáš Hargaš (Luky) - má rád hokej, ve třídě tichý, nekolektivní.

Michaela Jiranová („Raspuša“) - hodná, má ráda pozornost, společenská.

Zdeňka Kastlová (Emička) - roztomilá, drobňoučká, chytrá, občas i náladová.

Jaroslav Kindl („Malej Jára“) - rád hraje florbal, malý, tichý, nenápadný.

Karel Ladič (Kájíček) - aktivní, sportovně založený, rád zpívá a provokuje spolužačky.

Kateřina Ladičová (Nicol) - usměvavá, legrační, ráda tancuje.

Helena Margetová (Jassica) - to je naše zpěvačka, usměvavá, někdy trochu přidrzlá, ale jinak moc hodná holka.

Marek Michalíček (Marco) - legrační, je s ním sranda, člověk se s ním nenudí.

Ladislav Popovič (Tulo) - věčně zasněný, rád jí.

Daniel Rozmahel (Danny) - aktivní, rád hraje fotbal, chytrý, umí dobře matematiku.

Jaroslav Sommer (Somm) - velmi aktivní, hodně upovídaný člověk se s ním nenudí.

Eva Šafránková (Evička) - velmi hodná a upřímná holčina, která velmi ráda zpívá.

Kristýna Valová (Čičina) - velmi aktivní, upovídaná a věnuje se mažoretkám.

Zuzana Vondrová (Susan) - moc hodná holčina, je s ní sranda, je upřímná a s nikým se nehádá.

Kateřina Závorková (Závina) - hodná, náladová, když se projeví i legrační holčina.

Napsaly: Vondrová a Kastlová z 9. A

Anketa

2008

se změnila

máme nového pana ředitele, nebo nastoupili noví učitelé. Tato anketa by nám měla objasnit, jak se s touto změnou potýkají žáci a učitelé. Můžete si zde přečíst názory žáků devátých tříd, pana učitele Stanislava Trachty, a dokonce i samotného ředitele naší školy, Mgr. Václava Riedla.

Během letošního roku spousta věcí, jako například

Pan učitel Stanislav Trachta

Co říkáte na naší školu?

Zkrátka základní školství.

Co vás na naší škole překvapilo?

Všechno, základní školství.

Jste spokojen s přístupem žáků k učivu a k vám?

Ano, jsem, ale myslím si, že by žáci k ostatním učitelům měli být otevřenější a samozřejmě i učitelé k žákům. Lépe by se s nimi vycházelo.

Pan ředitel Václav Riedl

Jste spokojen s místem ředitele?

Jsem spokojen s tím, že jsem vyhrál.

Je něco co byste rád změnil a chystáte se změnit?

Spousta věcí: vztah žáků ke škole (k majetku), vztahy mezi žáky, vztahy mezi žáky a učiteli apod.

Je něco, co vás překvapilo, co jste nečekal od ředitelování?

Čekal jsem nápor, nepřekvapilo mě nic.

Napsala: Slávka Žáková z 9. B

První krůčky do školy

Malé děti od 6 do 7 let se do školy většinou moc těší. Já jsem se nejvíc těšila do první třídy, abych se naučila psát, číst a počítat. Jen děti, které šly dřív do školy než já, mi řekly, že lepší je být ve školce než ve škole. Většina dětí si v 1. třídě našla kamarády i já jsem si našla kamarádku, ale až koncem 1. pololetí. Měla jsem moc hodnou paní učitelku, která musela 3 dny před vysvědčením odejít. Byla totiž těhotná a my všichni jsme byli moc smutní, že odchází. Řekla nám, že budeme mít ve 2. třídě jinou moc hodnou paní učitelku a také to byla pravda. Byla jsem spokojená a to i proto, že jsem měla dobrý prospěch.

V první polovině února se koná zápis malých špuntíků, kde na ně čekají velké děti v pohádkových maskách. Malé děti zde hrají různé hry jako například počítají, povídají si, blbnou atd. Po 3 měsících se děti vrátí do školy s kornoutem v ruce, natěšení na nové kamarády a zážitky. V prvním roce je nejspíš škola bude bavit, ale později z nich vyrostou velké děti, kterým je učení spíše zátěží.

Napsala Denisa Čermáková, Renata Dudyová a Eva Šafránková z 9. A

Rozhovor s panem učitelem Markem

Byli jsme zvědaví na zájmy pana učitele Marka.

1. Jste spokojen na naší škole?

Většinou ano, jak kdy.

2. Jakou profesi jste vykonával, než jste začal učit na naší škole.

Pracoval jsem jako mistr na ISŠTE a hlídal na státních hranicích.

3. Jaký předmět jste měl nejraději na ZŠ a proč?

Zeměpis, dějepis, tělesnou výchovu.

4. Učíte raději občanskou výchovu nebo zeměpis?

Těžko říci, o vše se zajímám stejně.

5. Jakou profesi byste rád vykonával v budoucnu?

Protože studuji dálkově vysokou školu, bych chtěl pracovat v médiích, televizi nebo v tisku.

Za spolupráci děkujeme panu učitelovi Ladislavu Markovi.

Napsali: Marie Demeterová a Jaroslav Sommer z 9. A

Rozhovor s paní učitelkou Janáčkovou

1. Jak dlouho se věnujete školství?

Paní učitelka: Školství se věnuji vlastně celý život. Nejprve jako žákyně, nebo studentka, později jako učitelka. Jak je to dlouho? Moc..

2. Je náročné být třídním učitelem?

Paní učitelka: náročné je každé povolání a to i být třídní učitelkou. Někdy se stane, že si třídní učitel se žáky rozumí. I já jsem takové třídy měla a je to moc fajn. Jindy si spolu nerozumí, jako by každý mluvil jinou řečí. A proč? To je přeci jasné: učitel chce děti učit a vychovávat a oni opravdu nechtějí a nechtějí!

3. Přemýšlela jste už někdy o odchodu ze školy?

Paní učitelka: Je situace, kdy bych chtěla odejít. Opravdu vážně jsem o tom uvažovala asi třikrát.

4. Jste spokojená s touto školou?

Paní učitelka: Všude je něco dobrého i horšího, takže asi jsem momentálně spokojená.

5. Čemu se věnujete ve volném čase?

Paní učitelka: Ve volném čase jsem ráda na zahrádce. Ve škole je hluk a křik a tam většinou příjemné ticho. A když mě nějaké dítě rozzlobí...víte jak vám to rytí záhonů jde pěkně od ruky?

6. Máte nějaké heslo nebo větu, kterou se řídíte?

Paní učitelka: nemám žádnou chytrou větu.

7. Čím jste chtěla být jako malá?

Paní učitelka: jako malá jsem chtěla být strojní, nebo stavební inženýrka. Nejsem...vynahrazuji si to však třeba prací na počítačích.

8. Co vás vedlo k tomu být učitelkou a co vás na tom baví?

Paní učitelka: učitelství jsem studovala proto ,že jsem nevěděla co jiného bych mohla studovat. První roky se mi práce učitelky moc nelíbila .Dnes ji však mám opravdu ráda. A co mne nejvíc baví? Když později vidím, že se mí žáci v životě dobře uplatnili.

9. Pamatujete si vaše vysvědčení ze základní školy?

Paní učitelka: na svá vysvědčení si pamatuji. Od druhé třídy až po vysokou školu byla skoro stejná.

10. Jaké předměty učíte nejraději?

Paní učitelka: úplně nejraději učím matematiku.

11. Kde se vidíte v budoucnosti za 5 let?

Paní učitelka: za 5 let se ještě vidím na stejné škole a v Habartově..

Napsali: Michalíček a Margetová z 9.

A

Rozhovor s panem učitelem Alešem Plevkou

1. Čím jste chtěl být jako malý?

„Já jsem byl někdy malý? Asi ano, tradičně policistou, archeologem a určitě nechyběl ani popelář.“

2. Zajímáte se o historii ve svém volném čase?

„Dnes již méně, ale ano, sbírám cokoli týkajícího se historie regionu, rád zkouknu zajímavý dokument, knížku a nejraději navštěvuji historická místa.“

3. Jaká by byla dovolená vašich snů?

„Cesta časem do minulost nebo aspoň za poznáním kolem světa – daleko od dětí.“

4. Na jaké filmy se rád díváte?

„Mám rád fantastické a komiks ale nejraději se u televize směji – takže komedie.“

5. Oblíbená muzika?

„Irská a skotská, případně etno a hlavně pak český folk“

6. Preferujete nějaký sport?

„Od mala mám blízko k fotbalu a volejbalu, ale v televizi zkousnu i další sportovní odvětví.“

7. Jste rád učitelem?

„Nejraději o prázdninách. Jinak těch pěkných chvil v naší práci rapidně ubývá.“

8. Vaše oblíbené předměty byly?

„Ty , které učím – čeština a dějepis. Počítače byly tehdy v plenkách.“

9. Vaše koníčky?

„Cestování, sport, internet, filmy, skauting a přátelé.“

10. Vaše oblíbené jídlo?

„Tak na to by nestačilo jedno číslo časopisu, ale snažím se to omezovat. Co ale nemám rád je hrachová kaše a buchtičky se šodó.“

Napsal: Tomáš Prchal z IX. B

Rozhovor se slečnou uč. Borovičkovou

Na naši školu přišla nová učitelka angličtiny a občanské nauky slečna Klára Borovičková. Ve svém rozhovoru vám ji chci představit.

1. Otázka: Proč jste si vybrala tuto školu?

Odpověď: Škola si našla mě.

2. Otázka: Jaký máte názor na chování žáků?

Odpověď: Samostatně pracují lépe než ve skupině.

3. Otázka: Jaký je váš oblíbený předmět který učíte?

Odpověď: Angličtina.

4. Otázka: Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Odpověď: Tato profese se mi líbila od malička.

5. Otázka: Váš oblíbený film?

Odpověď: Komedie - Pretty Woman.

6. Otázka: Váš oblíbený sport?

Odpověď: Fotbal.

7. Otázka: Děláte si nějakou školu ?

Odpověď: Ne, ale pokud přežiji, tak určitě.

Napsal: Marek Rak z IX.B

Rozhovor s panem učitelem Bencou

Rozhovor s panem učitelem jsem si vybral, protože je s ním veliká legrace a je to výborný učitel. Položil jsem mu otázky, které nám umožní podívat se na jeho soukromý život.

1) Čím jste chtěl být jako malý?

Odpověď: Chtěl jsem být horníkem nebo řidičem.

2) Jaké máte koníčky?

Odpověď: Hudba a ježdění na chatu.

3) Líbí se vám na této škole?

Odpověď: Znáám lepší školy.

4) Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Odpověď: Knedlo-zelo-vepřo.

5) Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Odpověď: Lev.

6) Kam nejraději jezdíte na dovolenou?

Odpověď: Na chatu.

7) Jak dlouho už učíte?

Odpověď: Učím už 31 let.

8) Jaký je váš nejoblíbenější film?

Odpověď: Všechny současné české filmy, filmy s Bellmondem a s Dallonem.

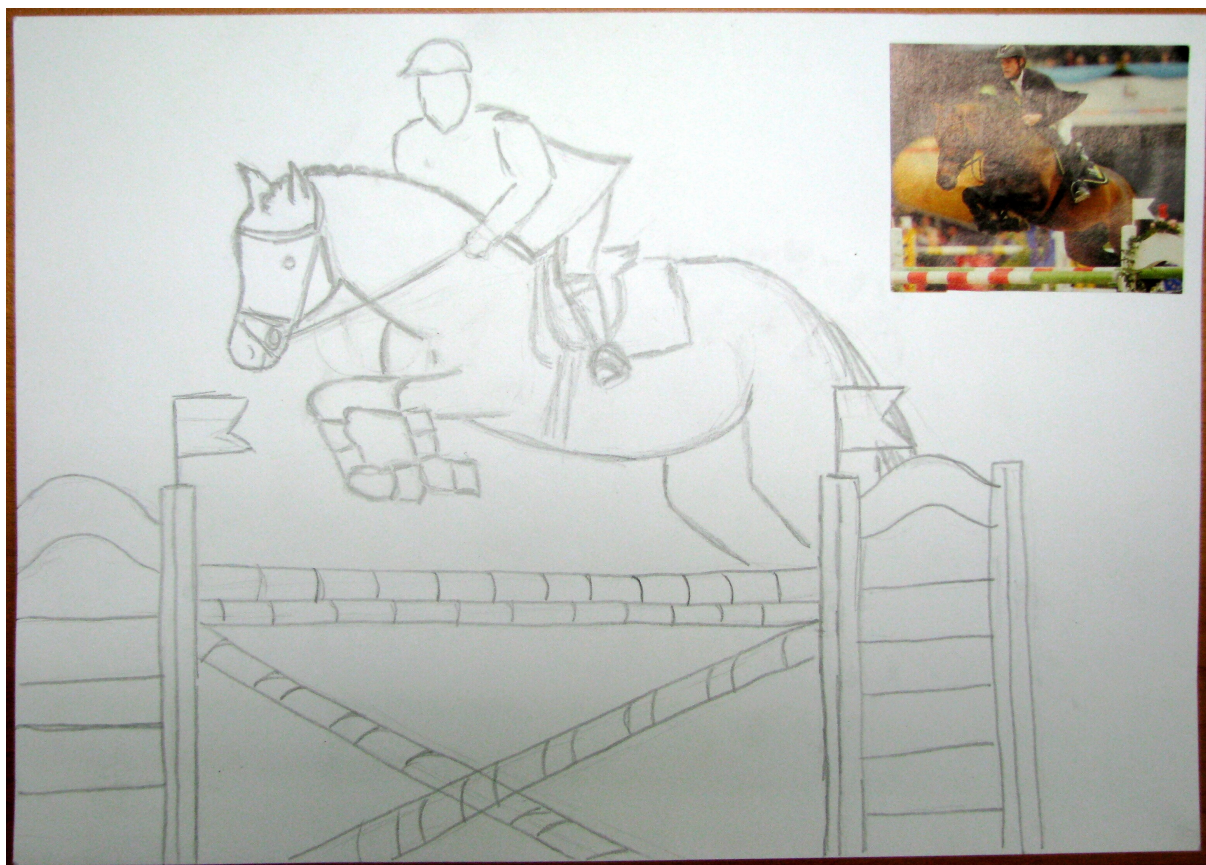
9) Jaký je váš nejoblíbenější sport.?

Odpověď: Fotbal.

10) Kolik vám bylo let, když jste se po prvé zamiloval?

Odpověď: Byly mi 4 roky.

Napsal a vymyslel: Patrick Starovič z 9. B

VÁNOCE – WEIHNACHTEN - CHRISTMAS

Dne 12.prosince jsme pro naše malé spolužáky ze 3. tříd uspořádali netradiční vánoční program. V německém a anglickém jazyce jsme zazpívali koledy. Před koncem besídky jsme našim kamarádům předali malé dárečky.

Žáci 6.tříd

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ DO NĚMECKA

Uspořádali jsme soutěž o nejlepší vánoční přání. Nejhezčí přáníčko jsme vybrali a zaslali s přáním v německém a anglickém jazyce kamarádům do partnerské školy v Lengenfeldu.

Žáci 6. tříd

naše obec Habartov
naše obec Habartov

Jak by se mohl Habartov změnit

Bydlím v Habartově, líbí se mi tu, protože tu mám hodně kamarádů, rodinu a prostě je tu hezky. Přesto jsou věci, které bych chtěl zlepšit.

Nemusel by být tak znečištěný, mohly by se více udržovat parky. Hodilo by se sem postavit nějaký větší obchod, vyneslo by to více peněz, pak krytý bazén. Mohlo by se zrekonstruovat městské středisko Habartov a obchody. Potom by tady mohly postavit veřejný internet. Velmi by se tady hodila prodejna počítačů. Zrušit by se mohla nějaká hospoda, protože je jejich tady hodně a je to zbytečné. Ještě by se mohla vybudovat další cyklostezka. V našem městě máme i dvě posilovny, ve kterých je dobré vybavení a nápoje. A nechtěl bych, aby zanikla. Byla by to škoda.

Napsal: Jaroslav Kindl IX. A

Co se mi na naší obci líbí

Líbí se mi, že v naší obci je na její velikost možnost dostatečného vyžití. Můžeme jít například do kina, je tu fotbalové hřiště, můžeme chodit na florbalové tréninky i na paintballové hřiště v bývalých kasárnách, kde se hraje i airsoft. Kromě toho máme ještě koupaliště na šachtě. Je tu kulturní středisko a hodně menších obchodů.

Jediné, co našemu městu chybí, je veřejný internet, s čímž se s mnohými shodneme.

Na Habartově je nejlepší to, že tu je poměrně klid a není tu vysoká doprava. Naše město je poměrně malé a pěkné až na.....

Co se mi na našem městě nelíbí je, že je na svou velikost dost znečištěno a jen co vkročíte do ulic, jistě narazíte na nějaký odpad. Nepořádek je i po okolních lesích a to hlavně u laviček, kde se často zdržují hlavně kuřáci a alkoholici. I přesto, že naše město je pěkné, je dosti znečištěné a myslím, že jeho obyvatelé by se o něj měli více zajímat.

Co by se v budoucnu mohlo změnit? Mohlo by tu být více velkých obchodů, nová koupaliště, nějaké zábavní centrum pro děti i dospělé, nový skatepark. Mohlo by tu být více škol i kulturních středisek.

Přál bych si, aby tady byl i velký obchod s elektronikou a mohly by se tu prodávat čtyřkolky, krosky, minibicke a příslušenství.

Napsal: Popovič z 9. A

Ernstová Jana III 8

